

מטעמי תורת זילים

פרשת צו – גודל מעלת טהרת המחשבה

התורה פתחה את פרשת הקרבנות ב'קרבן עולה' כפי שנאמר "דָּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קָרְבָן לַיהוָה מִן הַבְּהֵמָה מִן הַבָּקָר וּמִן הַצֹּאן תִּקְרִיבוּ אֶת קָרְבַּנְכֶם: אִם עֹלָה קָרְבָנוּ מִן הַבָּקָר זָכָר תָּמִים יִקְרִיבוּ אֵל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יִקְרִיב אֹתוֹ לְרַצְנוֹ לִפְנֵי יְהוָה" (ויקרא א, ב-ג), והטעם שפתחה דווקא בקרבן עולה משום שהיא מכפר על 'המחשבה' של האדם (ראה ויקרא רבה ז אות, ג) (טעמי המצוות לרבינו מנחם הכהן מצוות לא תעשה מצוה רנב) והמחשבה היא הראש לכל (זוהר פרשת ויקרא דף ו ע"א ד"ה מן הבקר). לכן גם ציונתה התורה להקריב את העולה כל הלילה עד הבוקר שנאמר "זאת תורת העולה היא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר" (ויקרא ו, ה) משום שדרך האדם לחשוב בלילה ולחטוא ביום שנאמר "הוי חשבי און ופעלי רע על משפבותם באור הבקר ועשוה" (מכילת ב, א) והעולה כיפרה בזמן עבירת המחשבה (רבינו בחיי ויקרא ו, ב ד"ה ויש שאינו טאכל).

המחשבה היא החלק החשוב שבאדם, ועל ידה הוא נקרא בשם 'אדם' שנאמר "אָדָם בִּיקָר וְלֹא יִבִּין נִמְשָׁל כְּבַהֲמוֹת נִדְמוּ" (תהלים מט, כא). היא עיקרו של אדם (מחשבות הרוח' לר' צדוק הכהן מלובלין תחילת אות א ד"ה המחשבה הוא, 'מבשר צדקי' לר' יששכר דוב מולאטשוב בפרשת כי תצא על הפסוק 'לא יהיה כלי גבר') וכמו 'נשמה' אל הגוף (כתם פז' לר' שמעון לביא מחבר הפיוט 'בר יוחאי' על זוהר פרשת בראשית דף יב ע"א ד"ה ולכוונת רעותא). לכן אמרו רבותינו 'תפילה בלא כוונה כגוף בלא נשמה' (וימרה אברהם לר' אברהם פאלאגני מערכת מ' אות קעא). והמחשבה היא השורש (הרמ"ד וואלי דברים פרק ה על הפסוק 'ולא תחמוד אשת רעך') והראשית לכל (זוהר פרשת ויקרא דף ו ע"א ד"ה כך מחשבה, 'זוהר חדש' פרשת כי תשא דף נה ע"ב ד"ה ועל דא מאן דחשיב) וגודל כוחה מאוד, שהיא פועלת למעלה ולמטה (כתם פז' על זוהר בראשית דף יב ע"א ד"ה ואמר כי כשיחשוב, והזוהר ישראל על קדושתה (דעת חכמה' למהר"ל פוחוביצר שער השבת פרק תשיעי ד"ה יעל שענין שבת' והוא עפ"י זוהר בתיקונים).

יש להתבונן, מדוע צריכים כל בני ישראל להיזהר ולשמור את קדושת המחשבה ולהרחיק מעליהם כל הרהורים רעים ומחשבות זרות?

מחשבתו של האדם באה מכוח הנשמה שנתן בו הבורא יתברך

ישנם שלשה שותפים ביצירתו של האדם – אביו אמו והקב"ה (גמ' קידושין דף ל ע"ב). אביו ואמו נותנים לו את חלקיו הגשמיים והקב"ה את החלקים הרוחניים. אביו מזרע את חלקי הלוהבן שבגופו ואמו את חלקי האודם, ואילו הקב"ה נותן בו רוח ונשמה בינה והשכל (גמ' נידה דף לא ע"א). כאשר הנשמה שנתן בו הבורא, היא זו שמהווה את כוח החושב והמהרהר שלו (יצדקת הצדקי' לר' צדוק הכהן מלובלין אות קמד, עפ"י 'אור החמה' על זוהר פרשת תרומה דף קנ ע"ב ד"ה 'הרהורין טבין' מהרמ"ק, 'נפש החיים' לר' חיים מוולואזין שער א פרק יד ד"ה 'ואלו הגי בחינות מעשה' עפ"י הערוך ורש"י ז"ל) המלמד אותו דעה ובינה (נפש החיים' שער א פרק יד ד"ה 'ואלו הגי בחינות מעשה'), ועיקר משכנה הוא במוח שהוא 'פלי המחשבה' (נפש החיים' שער א פרק יד ד"ה 'ואלו הגי בחינות מעשה').

והיות שהמחשבה תלויה בנשמה הרוחנית (יספר הליקוטים' להרמ"ד וואלי חלק א' נושאים שונים עמי תלט ד"ה בענין החלומות, ספר 'מתתיהו' לר' מתתיהו ליברמן פרשת חקת דף נג ע"א טור ב ד"ה ועפ"י יובן גמ') ובאה ממנה (לב אריה' לר' יהודה אריה לייב בן האשקי פרשת תרומה אות כד ד"ה והנה מצאתי עז) לכן גם המחשבה היא דבר רוחני מאוד, חלק אלוה ממעל. מטעם זה אין בה עייפות כלל ועיקר, ולא הפסק לעולם (יספר הליקוטים' להרמ"ד וואלי חלק א' נושאים שונים עמי תלט ד"ה בענין החלומות). והיא החיות במוח בסוד הנשמה, כך שאדם חי לא יכול להיות בלי מחשבה (יספר הליקוטים' להרמ"ד וואלי חלק א' נושאים שונים עמי תלט ד"ה לפי שכל תיקונו וחיותו). שהרי בשונה מדיבור או מעשה, אדם טרוד במחשבתו במשך כל היום והיא אינה פוסקת אפילו בעת השינה בלילה על ידי החלומות שהיא מראה לאדם (יספר הליקוטים' להרמ"ד וואלי חלק א' נושאים שונים עמי תלט ד"ה בענין החלומות) (להרחבה בענין החלומות ראה אחד ממאמריו לפרשת נאק – 'סוגי החלומות של בני האדם').

לכן כל מי שמהרהר במחשבתו רעה אפילו אם לא עושה שום מעשה בידים, הרי שהוא חוטא עם הנשמה הטהורה שנתן לו הקב"ה ועושה בה פגם (נגילא רזיא' מתלמידי האר"י ז"ל דף ט ע"א טור ב ד"ה ותדע שטהרת המחשבה, 'ידבש לפי' להחיד"א מערכת ה אות ח ד"ה הרהורים הרהורי עבירה) ונדבק על ידי כן בסטרא אחרא (נפש חיים' לר' חיים פאלאגני מערכת מ' אות לו ד"ה מחשבות רעות). מטעם זה אמרו רבותינו כי 'הרהורי עבירה קשים מעבירה' (ראה גמ' יומא דף כט ע"א) לפי שזהו חטא קשה (מראית העין' להחיד"א על מסכת יומא דף כט ד"ה הרהורי עבירה קשים) וגדול, לפגום בחלק הרוחני (ביאור 'תוספות' להחיד"א על מסכת כלה פרק ב הלכה א) שהוא אלוה ממעל (פתח עינים' להחיד"א על מסכת אבות פרק ב ד"ה הסתכל בגי' דברים), אשר נתן הקב"ה לבדו באדם (מראית העין' על מסכת יומא דף כט ד"ה הרהורי עבירה קשים). והפגם בזה חמור יותר מאשר פגם 'במעשה' גשמי (ביאור 'תוספות' להחיד"א על מסכת כלה פרק ב הלכה א) שאז נפגמים רק החלקים שנתנו לו אביו ואמו בתוך יצירתו (ידבש לפי מערכת ה אות ח ד"ה הרהורים הרהורי עבירה, 'מראית העין' על מסכת יומא דף כט ד"ה הרהורי עבירה קשים).

אף על פי כן, ה' יתברך ברוב חסדיו אינו מעניש על 'המחשבה' לבדה (ראה גמ' קידושין דף לט ע"ב) (ידבש לפי' להחיד"א מערכת ה אות ח ד"ה הרהורים הרהורי עבירה, 'צוארי שללי' להחיד"א בהפטרות יום א' של ראש השנה אות ו' ד"ה כי אל דעות, 'מראית העין' להחיד"א מסכת עבודה זרה דף י"ו ד"ה והנאני הדבר), ורק אם אדם עושה גם את 'המעשה' אז נענש על המחשבה שקדמה לה, שהרי על ידה באה העבירה לפועל (אור החמה' על זוהר פרשת ויקרא דף ו ע"א ד"ה 'אייר יהודה אי הכי מהרמ"ק). וזהו חסד גדול של ה' יתברך וכפי שנאמר "וּלְךָ אֲדַנִּי חֶסֶד כִּי אֶתָּה תִּשְׁלַם לְאִישׁ כְּמַעֲשָׂהוּ" (תהלים סב, ג), כלומר "לְךָ אֲדַנִּי חֶסֶד" על כך שאתה משלם ומעניש "לְאִישׁ" רק כְּמַעֲשָׂהוּ ולא כפי מחשבתו (ידבש לפי' להחיד"א מערכת ה אות ח ד"ה הרהורים הרהורי עבירה, 'אהבת דוד' להחיד"א דרוש ט"ו"ב לשבת תשובה ד"ה למדנו). אמנם על מחשבת 'עבודה זרה' אדם כן נענש (גמ' קידושין דף לט ע"ב, זוהר פרשת תרומה דף קנ ע"ב, זוהר פרשת בא דף לה ע"ב ד"ה אלא תנא), כי בשונה משאר המחשבות, כאשר האדם כופר בה' במחשבתו ומודה בעבודה זרה – נמסרת נשמתו אל 'החיצונים' שדבקים בה (אור החמה' על זוהר פרשת תרומה דף קנ ע"ב ד"ה הרהורין טבין מהרמ"ק).

במקום בו נמצאת המחשבה של האדם שם נמצא האדם בכל אבריו

עיקר האדם הוא לא הגוף אלא הנפש (יצדקת הצדקי' לר' צדוק הכהן מלובלין אות קמד). ואין מקומו של האדם במקום שגופו עומד שם, כי הגוף הוא לא 'האדם' אלא רק 'בשר אדם' (יערבי נחל' פרשת נח דרוש א ד"ה ובוה תבין איך העבודה) והעיקר היא המחשבה שלו (מבשר צדקי' לר' יששכר דוב מולאטשוב פרשת כי תצא על הפסוק 'לא יהיה כלי', שבמקום שנמצאת מחשבתו שם נמצא האדם כולו (צוואת הריב"ש' לר' ישראל בעל שם טוב אות סט ד"ה 'כשיהיה בקטנות בדביקות' לפי נוסח אחר, 'דגל מחנה אפרים'.

א"ה ובלי נדר ספר "מטעמי תורת חיים" צפוי לצאת לאור ממש בקרוב, וכאשר ייצא נפרסם ונודיע לרבים. יישר כוח לכל הקוראים והממתנים!

פרשת שמות ד"ה יתעל שועתים בשם הבעש"ט זי"ע וכן בפרשת מסעי ד"ה יבמקום שמחשבתו, 'תולדות יעקב יוסף' פרשת חיי שרה ד"ה יאם כן כשמקשר ומדבק בשם הבעש"ט זי"ע, 'ליקוטים יקרים' למגיד ממעזריטש זי"ע אות קט ד"ה והנה נמשיל, 'מבשר צדק' לר' יששכר דוב מזולאטשוב פרשת כי תצא על הפסוק 'לא יהיה כלי גבר', 'צדקת הצדיק' לר' צדוק הכהן מלובלין אות קמד ד"ה במקום שהוא, 'אגרא דכלה' פרשת כי תצא על הפסוק 'והנראה דכאן' בשם חכמי האמת, 'אור לשמים' לר' מאיר הלוי מאפטא פרשת קדושים ד"ה 'יהגם שלא כל אדם' בשם הרמב"ם, 'ערבי נחלי' פרשת נח דרוש א ד"ה ובוה תבין איך העבודה) **בכל רמ"ח אבריו וש"ה גידיו** (עפ"י 'תולדות יעקב יוסף' פרשת חיי שרה ד"ה יאם כן כשמקשר ומדבק). **ואף שהוא אינו עומד בגשמיות במקום מחשבתו** (ידגל מחנה אפרים' בפרשת מסעי ד"ה יבמקום שמחשבתו) **אלא רק מחשבתו אדוקה באותו מקום** ('צדקת הצדיק' לר' צדוק הכהן מלובלין אות קמד ד"ה במקום שהוא), **עם כל זה הגוף שלו נגרר אחרי הראש** (ידגל מחנה אפרים' בפרשת מסעי ד"ה יבמקום שמחשבתו) **ומחשבתו** ('תולדות יעקב יוסף' פרשת חיי שרה ד"ה יאם כן כשמקשר ומדבק) **כי זה כל האדם** ('ערבי נחלי' פרשת נח דרוש א ד"ה ובוה תבין איך העבודה).

לכן אם אדם חושב מחשבות טובות או נותן ליבו להבין בתורת ה', אזי הוא נדבק בצד הטוב בצד הקדושה כפי מחשבותיו העוברות בדעתו (יספר הליקוטים' להרמ"ד וואלי חלק א' נושאים שונים עמי תלט ד"ה לפי שכל תיקונו וחיותו), כגון אם חושב בעולמות העליונים אזי מיד הוא נמצא באותם עולמות (ציוואת הריב"ש' לר' ישראל בעל שם טוב אות סט ד"ה כשיהיה בקטנות בדביקות). מטעם זה כאשר שמואל הנביא היה נער ושירת לפני ה', הוא שכב לישון ואז נאמר עליו "וַיִּנָּרְץ אֱלֹהִים טָרְסָם וַיִּכְבְּהוּ וַיִּשְׁמָאוּ לְשֹׁכְבֵי בְהֵיכַל יְהוָה אֲשֶׁר שָׁם אֲרוֹן אֱלֹהִים" (שמואל א', ג, א) ואין הכוונה ששמואל שכב ממש בהיכל ה' שהרי הוא היה אסור בזה, **אלא הכוונה ששמואל היה שוכב באוהלו ואף על פי כן הוא היה נחשב ב"היכל יְהוָה"** בעבור שהיתה מחשבתו דבוקה שמה ('אור לשמים' לר' מאיר מאפטא פרשת קדושים ד"ה 'יהגם שלא כל אדם'), שהיה מחשב בענייני ההיכל והארון ורוחניותם אשר ה' בס' (מלבי"ם שמואל א' פרק ג, ג, עיי"ש) (וראה 'אמרי ששון' לר' ששון בן מרדכי שינדק בשער ההנהגה פרק א אות נב בשם הוזהר שכאשר אדם קורא קריאת שמע ומכוון למסור עצמו בכוונה ובמחשבה על קדושת השם אזי נחשב לו כאילו מסר את עצמו בפועל).

וכן הוא ההיפך, שאם האדם חושב מחשבות של הבל או מחשבות רעות, אז הוא נדבק בצד הרע בלי ספק (יספר הליקוטים' להרמ"ד וואלי חלק א' נושאים שונים עמי תלט ד"ה לפי שכל תיקונו וחיותו). וכשהוא חס וחלילה מהרהר בטומאה, אזי הוא נחשב מחוץ ל'מחנה הקדושה' ('אגרא דכלה' פרשת כי תצא על הפסוק 'והנראה דכאן' בשם חכמי האמת), **ואל המקום שחושב – שם הוא מנת חלקו** ('פלא יועץ' לר' אליעזר פאפו ערך מחשבה ד"ה 'מחשבה'). וכן אם הוא חלילה מחשב ומהרהר באשה, אזי הוא מתלבש בכל רמ"ח איברי נשמתו בדמות אותה האשה. וזה נרמז בפסוק "לא יִהְיֶה כְּלִי גִבֹר עַל אִשָּׁה וְלֹא יִלְבָּשׁ גִּבֹר שְׂמֹלֶת אִשָּׁה כִּי תוֹעֵבֶת יְהוָה אֱלֹהֵיךָ כָּל עֲשֵׂה אֱלֹהֵי" (דברים כב, ה) המחשבה גם קרואה "כְּלִי", ועליה נצטוו "לא יִהְיֶה כְּלִי גִבֹר עַל אִשָּׁה" כלומר שלא יחשוב אדם בהרהור של אשה, ועל ידי זה "וְלֹא יִלְבָּשׁ גִּבֹר שְׂמֹלֶת אִשָּׁה" – שלא תתלבש נשמתו באותה האשה ('מבשר צדק' לר' יששכר דוב מזולאטשוב פרשת כי תצא על הפסוק 'לא יהיה כלי גבר'). **לכן הרשעים קרואים בחייהם מתיים** (ראה גמי' ברכות דף יח ע"ב), **לפי שדבוקה מחשבתם במקום שאין לו קיום לעד הנקרא בשם 'מיתה'** ('צדקת הצדיק' לר' צדוק הכהן מלובלין אות קמד ד"ה ועי' אמרו רשעים בחייהם).

אדם שמהרהר בעבירה מטמא את נפשו ומכניס את עצמו לסכנת מוות

אם אדם מהרהר בעבירה, מסתלק ממנו שמו הקדוש של ה' יתברך ורוח הטומאה שורה עליו ('אור החמה' על זוהר פרשת ויצא דף קנד ע"ב ד"ה 'אסתמר מהרהורא' מהרמ"ק) **ומטמא את נפשו** ('פלא יועץ' ערך מחשבה ד"ה 'מחשבה' בשם הוזהר, 'פני דוד' להחיד"א פרשת נשא אות א ד"ה ואפשר, 'ספר הליקוטים' למחבר 'סדר הדורות' ערך חטאים אות ט ד"ה יטעם הרהורי' בשם 'אבן שואב', עפ"י 'מראית העין' להחיד"א מסכת מכות דף י' ד"ה וראיתי להרב) **ואת מקורו** (עפ"י זוהר פרשת ויצא דף קנה ע"א ד"ה 'הרהורא דמסאיב' סתרי תורה). **באותה השעה יש בו אחיזה של 'החיצונים'** ('תפארת שלמה' פרשת ויצא ד"ה מה פשעי ומה חטאתי) **ושורה עליו הסטרא אחרא** ('באר מים חיים' פרשת משפטים ד"ה ואכן כל מה שהוא) **וממנה נמשך לו חיותו** (עפ"י זוהר פרשת ויצא דף קנה ע"א ד"ה 'הרהורא דמסאיב' סתרי תורה). והטעם לזה, משום שכשישנו דבר מה באדם שחרב מקדושת ה' ואיננו לכבודו יתברך, הרי תכף הוא מתמלא מהסטרא אחרא. **וכך הוא גם בהרהור מחשבה של אדם, שאם הוא לשם תאוותו בלבד שלא בכוונה לשם בוראו – שורה עליו הסטרא אחרא** ('באר מים חיים' פרשת משפטים ד"ה ואכן כל מה שהוא).

וכאשר אדם הולך בדרך בעיר או בשדה ובכל מקום שיהיה, ומחשבותיו מחשבים בעניינים לא טובים לפני ה' יתברך, מיד מתחבר אליו מזיק אחד הנקרא 'תניי'א'. והמזיק הזה ממונה על כך שכל ההולך ובהליכתו יש לו מחשבות רעות, הוא נזקק אליו ואינו סר ממנו עד שמכניס בליבו איזה עבירה חמורה. **ותוך כמה ימים הוא ייכשל בעבירה זו, ויפגום את נשמתו בעולם הבא פגם גדול מאוד שיתחרט עליה לבסוף** ('יסוד יוסף' לרבו של מחבר 'קב הישר' פרק עב דף כ' בעת, 'קב הישר' פרק עד ד"ה 'ואמר רבי שמעון' במעט שנינו). **כי על האדם לדעת שבכל מקום שהוא הולך יש לו מסייעים למחשבות טובות, ויש לו חלילה מסייעים למחשבות רעות** (עפ"י 'קב הישר' פרק עד ד"ה 'ואמר רבי שמעון') כמו היצר הרע המנסה להגביר עליו מחשבות אלו ('תולדות יצחק' לר' יצחק מנעשכ"ו על תהלים ק, ב ד"ה בגאות רשע ידלק). **וכל מי שמטמא את עצמו בעולם הזה ביטומאת המחשבה מטמאים אותו בעולם הבא, כי הוא נעקר מהקדושה** ('ראשית חממה' לר' אליהו די וידאש מתלמידי הרמ"ק שער הקדושה פרק ה ד"ה ואחר שמצינו כל בחינות).

ועוד יידע האדם בנפשו שכאשר עולה על לבו מחשבה רעה של הרהורי אשה, באותה השעה הוא בסכנת מוות ('כתובות פסי' למחבר 'תולדות יעקב יוסף' פרשת בהר ד"ה 'יבזה יובן מאמרי' בשם מורו הבעש"ט זי"ע, 'בן פורת יוסף' למחבר 'תולדות יעקב יוסף' פרשת נח ד"ה 'יאמנס לבארי' בשם הבעש"ט זי"ע). והרמז לכך במה שנאמר "וַיִּהְיֶה כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבֹאֵ מִצְרַיִם וַיֹּאמְרוּ אֵל שְׂרֵי אֲשֶׁתוֹ הִנֵּה נָא יִדְעֵתִי כִּי אִשָּׁה יִפֶּת מְרָאָה אֶתְּךָ: וְהָיָה כִּי יִרְאוּ אֶתְּךָ הַמְצִרִים וַאֲמָרוּ אֲשֶׁתוֹ זֹאת וְהָרְגוּ אֹתִי וְאֶתְּךָ יִחְיֶיךָ" ('בראשית יב, יא-יב), "הִנֵּה נָא יִדְעֵתִי כִּי אִשָּׁה יִפֶּת מְרָאָה אֶתְּךָ" – שכאשר נכנסים באדם הרהורי אשה, אזי הוא בסכנת מוות ויכול להתקיים בו "וְהָרְגוּ אֹתִי" (עפ"י 'בן פורת יוסף' למחבר 'תולדות יעקב יוסף' פרשת נח ד"ה 'יאמנס לבארי' בשם הבעש"ט). **וכל מחשבה רעה זורה היא מהס"מ והלילי"ת, ולכן התיבות 'מחשבה רעה' יוצאות בגמטריא זו סמ"ל ולילי"ת** ('מחשף הלב' לר' יעקב אבוחצירא פרשת שופטים דף צה ע"ב טור א ד"ה אפשר לרמוז על המחשבה). **וגם יש 'קליפה' אחת שהיא השר הרוחני של ה'זבוב' הגשמי אשר ממונה לבלבל את האדם ולהחטיאו במחשבות זרות**. לכן היה נס במקדש שלא נראה בו 'זבוב' (ראה משנה אבות ה, ה) **כדי לרמוז שהקליפה הזו לא החטיאה את הכהן גדול** ('נפש חיים' לר' חיים פאלאגני מערכת הזי"ן אות ה' ערך 'זבוב בשם 'זרע יצחק').

טהרת המחשבה של האב והאם משפיעה על הוולד שייצא צדיק וטהור

כוח המחשבה משפיע גם על יצירת הוולד, והוא עיקר גדול ביצירתו לטוב ולרע. שאם המחשבה של האב והאם בשעת ההולדה זכה וטהורה הם יכולים למשוך לוולד נשמה קדושה ('יעלזו חסידים' למחבר 'שבט מוסרי' על ספר חסידים דף לח סימן קנו. ראה 'אור החיים הקדוש' ויקרא יב, ב ד"ה אשה כי תזרע). וכשם שטיפת הזרע היא תמצית מכל כוחותיו ואבריו של האדם שהרי על ידי זה נולד גם כן דמות אדם – **כך הוא גם כוח המחשבה, שבמה שמחשבים נעשה צורת האדם כאותו הדבר** ('צדקת הצדיק' אות קמד ד"ה תדע שכן המחשבה) **בלי ספק** ('דעת הקדושה' להרמב"ן פרק חמישי דרך רביעי בכוונת החיבור ד"ה 'והנה כשאדם'). וזה בדומה

למה שהיה עם הכבשים של יעקב אבינו שהולידו כפי הצורה שראו בעת עיבורם (ראה 'מדרש תנחומא' פרשת נשא אות ז) (ישוש סודות' תלמיד הרמב"ן אות ששט, 'צדקת הצדיק' אות קמד ד"ה תדע שכה המחשבה. ראה עוד ב'ראשית חכמה' שער הקדושה פרק טו ד"ה השער הרביעי בכוננת החיבור). ונרמז ענין זה בסמיכות הפסוק "לְהַגְדִּיל בֵּין הַטָּמֵא וּבֵין הַטְהוֹר" (ויקרא יא, מז) לפסוק "אֲשֶׁה כִּי תִזְרְעֶנּוּ" (ויקרא יב, ה), **לומר שהיות הוולד "טמא" או "טהור" כלומר צדיק או רשע, תלוי במחשבה באותה השעה** (סמוכים לעד' למחבר ספר 'שבט מוסר' פרשת תזריע דף ז"ן ע"ב ד"ה עוד נראה דהנה) **אם היא לשם שמים או לא** (יזרד פקודיך' למחברצ"א מדינוב מצות עשה א אות ז ד"ה ידע כי הלבשו' ועייש כי אכתמ"ל. ובספר 'הקנה' ד"ה סוד פרו ורבו כתב שיכוין להוציא זרע לעולם כדי לקיים תורה ומצוות. ובשו"ת 'יהוד יוסף' למחבר ספר 'יבן איש חי' סוף סימן עה כתב לכוון בשעת מעשה ארבע תיבות אלו דווקא ולשם יחוד קובי"ה ושכינתיה'. וב'דעת הקדושה' להרמב"ן פרק חמישי דרך רביעי בכוננת החיבור ד"ה 'יהנה כשאדם' כתב לחשוב בדברי חכמה ובינה ומדות טובות והגונות, ובצדיקים קדושים וטהורים. וב'אור צדיקים' למחברצ"א מפאירש הלכות פריה ורביה אות יד כתב לכוון שיקיים מצוות עונה ולמשוך נשמה קדושה. ו'חסד לאברהם' מעין ב נהר סא ד"ה ידע כי יש' כתב לכוון לשם עונה בלבד ללא שום תענוג).

לכן הבנים שמוליד האדם בזקנותו הם על פי הטבע טובי מזג וצדיקים היות שכבר פחת רתיחות דמו, ומחשבותיו הם טובות. מטעם זה בועז (מדרש תלפיות' למחבר ספר 'שבט מוסר' ענף בועז ד"ה 'הבנים שמוליד' מהרב המחבר) **שהיה בן שלש מאות שנה בשעה שהוליד את עובד מרות המואביה** (רש"י דברי הימים א' ב, יא עייש), **הוליד בן צדיק, ואחריו נמשכו ממנו גם ישי ודוד** (מדרש תלפיות' ענף בועז ד"ה 'הבנים שמוליד' מהרב המחבר). וכן היה עם יצחק אבינו, שה' יתברך ידע כי הוא 'עולה תמימה' ועתיד להיות קרבן לפניו, ולא רצה שיפסל על ידי מחשבה זרה אם חלילה יפגע יצר הרע באברהם אביו ויחשוב איזה מחשבה זרה בעת לידתו. **לכן עשה שאברהם אבינו יהיה בן מאה שנה כאשר הוליד את יצחק, שאז כבר נצרר דמו ובטל ממנו היצר הרע** (מדרש תלפיות' ענף יצחק ד"ה 'הרב אלשיך ז"ל בשם האלשיך הקדוש). וכן מחמת זה, מיד אחרי לידת עשו שיצא "אֶדְמוֹנִי" והיה נראה כמורה על שפיכות דמים, נכתב שיצחק היה זקן בן ששים שנה שנאמר "וַיֵּצֵא הָרְאשׁוֹן אֶדְמוֹנִי בְּלֹא הַצָּדִיק שֶׁלָּא יִקְרָאוּ שְׁמוֹ עֶשָׂו: וְאַחֲרָיו בֶּן יִצְחָק אֲחִיו וְיָדוּ אֶחָזֶת בְּעֵקֶב עֶשָׂו וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיִּצְחָק בֶּן שָׁנָה בְּלָדָת אֹתָם" (בראשית כה, כה-כו) **וזה בכדי ללמד שלא יצחק אבינו גרם לעשו הרשע כן מחמת איזה הרהור בלתי הגון בשעת הולדתו, שהרי יצחק היה כבר זקן ולא היה בו רתיחות דם** (מדרש תלפיות' ענף בועז ד"ה 'הבנים שמוליד' מהרב המחבר).

ולעומת כן, הבנים שאדם מוליד בבחרותו בעת רתיחות דמו, יכולים חלילה לבוא מהרהורים רעים ומחשבות פגומות (מדרש תלפיות' לר' אליהו הכהן מחבר ספר 'שבט מוסר' ענף בועז ד"ה 'הבנים שמוליד' מהרב המחבר) **וממחשבה שהיא לא לשם שמים – ואז הם בנים שאינם מהוגנים** ('פירוש' להחיד"א על מסכת כלה פרק ג הלכה ג ד"ה מוסר מעי"ר מי שיש לו לב, 'חוט של חסד' למחבר 'שבט מוסר' פרשת האוינו על הפסוק 'ישחת לו לא בניו מומם') **הפגומים משורשם** (ידו בכל' למחבר 'שבט מוסר' פרשת כי תצא סימן אלף ו' ד"ה ולע"ד נראה דידוע) **ויכולים חס וחלילה להיות רשעים וכופרים, בבחינת מעוות שלא יכול לתקון** (ספר 'זכירה' לר' זכריה סימנר ענייני זיווג ד"ה כתיב בכל דרכיך דעהו). **כי המהרהר אז בטומאה** ('אור החמה' על זוהר פרשת ויצא דף קנד ע"ב ד"ה אסתמר מהרהורא' מהרמ"ק) **ובמחשבות רעות ומזועזעות** ('אור החיים הקדוש' ויקרא יב, ב ד"ה אשה כי תזריע) **הוא איסור גדול** ('צפורן שמיר' להחיד"א סימן ו אות עח) **ומחליף את נשמת הבן. ואף שהיה ראוי להיות לו נשמה קדושה** ('אור החמה' על זוהר פרשת ויצא דף קנד ע"ב ד"ה אסתמר מהרהורא' מהרמ"ק) **הוא מושך לו נשמה טמאה** ('אור החמה' על זוהר פרשת ויצא דף קנד ע"ב ד"ה אסתמר מהרהורא' מהרמ"ק, 'אור החיים הקדוש' ויקרא יב, ב ד"ה אשה כי תזריע) **של רשע** (דעת הקדושה' להרמב"ן פרק חמישי דרך רביעי בכוננת החיבור ד"ה 'יהנה כשאדם') **מפריצי הדור** ('צפורן שמיר' להחיד"א סימן ו אות עח). **ואחר כך בכל חטא שיחטא הבן, האב עלול לתת את הדין אם הוא זה שגרם במחשבתו שבניו יהיו חוטאים** ('פירוש' להחיד"א על מסכת כלה פרק ג הלכה ג ד"ה 'מוסר מעי"ר מי שיש לו לב') **ורעים, וכל עבירה שיעשו הוא נוטל חלק בראש בעונשו ונפרעים ממנו** ('צפורן שמיר' להחיד"א סימן ו אות עח).

ונרמז הפגם הזה בפסוק "שַׁחַת לוֹ לֹא בָּנָיו מוֹמֵם דוֹר עֲקֹשׁ וּפְתִלְתֵּל" (דברים לה, ה), "שַׁחַת לוֹ" – שאם השחית את עצמו במחשבה זרה בעת ההולדה, גרם "לא בָּנָיו" כלומר שבניו אינם בניו משום שאינם מהוגנים, והם "דוֹר עֲקֹשׁ וּפְתִלְתֵּל" ('חוט של חסד' למחבר ספר 'שבט מוסר' לר' אליהו הכהן פרשת האוינו על הפסוק 'ישחת לו לא בניו מומם'). וכן נרמז בפסוק "לֹא מִצָּא בָךְ מַעֲבִיר בְּנוֹ וּבְתוֹ בָּאֵשׁ" (דברים יח, ט), כלומר שלא יהיו "בְּנוֹ וּבְתוֹ" עושים עבירות "בָּאֵשׁ" היצר הרע, משום "בָּךְ" כלומר מחמת שהאב היה מהרהר הרהורים רעים ('אלף המגן' על התורה למחבר 'פלא יועץ' ר' אליעזר פאפו דף קט ד"ה כי תקרב אל עיר ד"ה ובוהו), **שהרי הכל תלוי בקדושת המחשבה. וכמה בנינים נאבדים מחמת מחשבת האב והאם** (הערות החיד"א על ספר 'יעיר מקלט' לר' דוד לידא שעל טעמי המצוות פרשת נח ד"ה זהירות גדול ושמירה) **עז שרוב הרשעים שבעולם הם מסיבת מחשבות הוריהם בשעת ההולדה** (ידו בכל' לר' אליהו הכהן מחבר 'שבט מוסר' סימן אלף כט ד"ה פסיקתא הביאה הראובני), **כי הנפש ששם הקב"ה אצל הורים אלו היא מחמת ה'רוח רעה' שעברה עליהם באותה השעה** (דעת הקדושה' להרמב"ן פרק חמישי דרך רביעי בכוננת החיבור ד"ה ואפילו אם יהיה. וראה ספר 'הקנה' ד"ה סוד פרו ורבו שאם מכין למילוי תאוותו ויצרו הרע יכולים לשלוח לבנו נפש טמאה הקרובה לעמו וממזר בר מינן עייש).

מטעם זה נסמכו פרשיות 'בן סורר ומורה' ל'אשת יפת תואר' (ידו בכל' לר' אליהו הכהן פרשת כי תצא סימן אלף ו' ד"ה ולע"ד נראה דידוע), **ללמד כי מ'אשת יפת תואר' יכול לצאת בן סורר ומורה** (רש"י דברים כא, יא), **שהרי כל מחשבתו ודעתו של האדם שלקח את אותה אשת יפת תואר היה לשם זנות ולמלא את תאוות החומר העכור שלו, ועוד היה שם תוספת טומאה שאותה בת אל נכר בוודאי חשבה באותה השעה בעבודה זרה שהיתה עובדת – ועם כן מוכרח שייצא הוולד מעוות שלא יוכל לתקון. לכן גזרה חכמת התורה להורגו בצעירותו על שם סופו הרע** (ראה רש"י דברים כא, יח) **כי הוא לא ישוב בתשובה לעולם, יען שהוא השתרש עם היצר הרע משעת ההולדה, כי לא זיברה התורה בדין אשת יפת תואר אלא כנגד יצר הרע** (ידו בכל' פרשת כי תצא סימן אלף ו' ד"ה ולע"ד נראה דידוע). וזה גם הטעם שנשמכה פרשת תליית איש חוטא על העץ (ראה דברים כא, כב-כג) **לפרשת 'אשת יפת תואר', ללמד כי מאשה הלוקחה בשביה לא ייצא אדם צדיק, מאחר שאין הכוונה אלא רק ליופי וזימה, ועתידים לצאת ממנה בנינים סוררים ומורדים הראויים לארבע מיתות בית דין, בדומה לאבשלום שהיה בן של 'אשת יפת תואר'** ('ראשית חכמה' שער הקדושה פרק טו ד"ה השער הרביעי בכוננת החבור. ועייש באריכות דבריו החשובים ואכתמ"ל. ראה עוד רמזים על זה בפסוקים בסמוכים לעד' למחבר 'שבט מוסר' פרשת ראה דף קיב ע"ב ד"ה יעד יש לפרש דאין, וכן בילקוט דוד' פרשת משפטים על הפסוק 'ומכה אביו ואמו').

וכך הוא בכל ענייני העולם הזה, שגם אחרי שתוקנו כל המעשים כראוי, עדיין נשאר הדבר תלוי במחשבה הטהורה ('אור החמה' זוהר פרשת ויצא דף קנה ע"א ד"ה 'יכל מלין דעלמא' מהרמ"ק) **לפי שהכל הולך אחר המחשבה. ובפרט הוא בענין ההולדה** ('יסוד יוסף' לרבו של מחבר 'קב הישר' פרק נח ועייש בדבריו), **שגם אחרי שהכל נעשה כתיקונו בקידושו ושבוע ברכות ובהטרה ולא בטומאה – אם יהיה אז האדם בטוב** ('אור החמה' על זוהר פרשת ויצא דף קנה ע"א ד"ה 'יכל מלין דעלמא' מהרמ"ק) **כלומר במחשבה טובה וישרה לשם שמים הרי שייצא הבן הגון וירא שמים וסר מרע** (מדרש אליהו' לר' אליהו הכהן מחבר 'שבט מוסר' דרוש י אשת חיל ד"ה אף להבנינו). **ואם יהיה אז ברע** ('אור החמה' על זוהר פרשת ויצא דף קנה ע"א ד"ה 'יכל מלין דעלמא' מהרמ"ק) **כלומר במחשבה פגומה בדרך הגואף והנואפת הרי שייצא הבן רשע** (מדרש אליהו' דרוש י אשת חיל ד"ה אף להבנינו) **ונמצא שקלקל את הכל** ('אור החמה' על זוהר פרשת ויצא דף קנה ע"א ד"ה 'יכל מלין דעלמא' מהרמ"ק). **ואחרי שעת ההולדה אין יותר תקוה להפוך את הנפש שקיבל הוולד, בין אם קיבל נפש טהורה או בין אם קיבל נפש טמאה – כי כבר קדם כוח החושב שממנו התהווה הוולד, והיה מה שהיה** ('אור החיים הקדוש' ויקרא יב, ב ד"ה אשה כי תזריע. עייש. וראה באריכות ב'דעת הקדושה' להרמב"ן פרק חמישי דרך רביעי וד"ה 'יכל ליישב שם'. וכתב שם בד"ה ואפילו אם יהיה' שאומות העולם יכולים על ידי מחשבה טובה באותה השעה למשוך נפשות מישראל והם עתידים להתגייר ולבוא בתוך ישראל).

אמנם עיקר הדבר תלוי דווקא במחשבת האדם ('ניעלו חסידים' למחבר ספר 'שבט מוסר' על ספר חסידים דף לח סימן קנו, 'אלף המגן' על התורה למחבר ספר 'פלא יועץ' דף קט ד"ה כי תקרב אל עיר ד"ה כי תקרב אל עיר) **שעל פי מחשבותיה הטהורות יכול לצאת הוולד נקי ומבורר** (וכבר לאדן' להחיד"א על בראשית רבה סימן ד פרשה ג). **וזה מה שהיה עם לאה**

אמנו, שאף על פי שיעקב היה עמה וחשב שהיא רחל, הועילה מחשבתה וכוונתה הטהורה ונולד ראובן נקי. וכן היה עם נצבת בת עדאל אשת ישי, שאף על פי שחשב ישי כי היא שפחתו, הועילה כוונתה הטהורה של נצבת ונולד דוד נקי (עפ"י יכר לאדן. על בראשית רבה סימן ד פרשה ג). **וכן על פי מחשבות האם יכול לצאת הוולד להיפך** (יכר לאדן על מדרש ישיר השירים רבה' דף ב ד"ה מה ילדת), כמו שהיה עם הצדיק המופלא חזקיה המלך עליו השלום שנשא לאשה בת נביא, אך מכיוון שהיא חשבה בעבדיו הגויים של מרודך בלאדן (יאור החיים הקדוש' ויקרא יב, ב ד"ה אשה כי תזריע) **שהיו בביתו של חזקיה (גמי סנהדרין דף קד ע"א) היא המשיכה נפש רעה לשני בניה הנולדים** (יאור החיים הקדוש' ויקרא יב, ב ד"ה אשה כי תזריע) **ויצא מהם מנשה ורְבִשָׁה** (מנורת המאור' לרי יצחק אבוהב נר שלישי כלל שני חלק ראשון פרק שני ד"ה גם מצינו).

אדם צריך להתאמץ מאוד כדי לסלק מעצמו מחשבות זרות ורעות

טהרת המחשבה היא קשה מכולם כפי שאמרו רבותינו 'הרהורי עבירה קשים מעבירה' (ראה גמי יומא דף כט ע"א). ואף על פי כן רבים נכשלים בה כי חושבים שהרהורי עבירה אין בהם כלום כיון שלא עשו מעשה, ואז הם גם אינם חוששים לחזור בתשובה בשביל ההרהור, שנראה להם ככלום. **ואותם אנשים אינם יודעים שכל מי שמהרהר רעה הוא חוטא עם נשמתו הטהורה, ואם לא חוזר בתשובה על אותה המחשבה הרעה אז נשאר נשמתו פגומה** (נליא רזיא' לתלמיד הארי' ז"ל דף ט ע"א טור ב ד"ה ותדע שטהרת המחשבה). **ועוד שגם אם לא מענישים אותו על המחשבה לבדה בעולם הזה, הרי שבשביל להגיע ל'גן עדן העליון' נענישים עליה על מנת לטהר את הנשמה ולנקותה מכל סיג, כל אחד ואחד לפי ערך נשמתו** (מראית העין' להחיד"א מסכת עבודה זרה דף י"ז ד"ה 'והנאני הדברי' בשם הרב יאספקלריא המאירי). ראה מה פירש בזה בפני דודי' להחיד"א פרשת וירא אות א ד"ה או אפשר דבישראל (להרחבה בענין יגן עדן עליון ראה אחד ממאמריו לפרשת בראשית – נשמות בני האדם בגן עדן).

לכן על האדם לשוב בתשובה מיד על כל מחשבה רעה שהרהר בה. כי דרך האדם שאם יעבור יום או יומיים הוא כבר לא ישים יותר דעתו עליה. וזה שונה מעבירות שהאדם עושה במעשה, שאז הוא שם לבו וחוזר ומתחרט עליהן אפילו כעבור זמן רב, לפי שהן עומדות נגד פניו וכפי שאמר דוד המלך "יְחַסְאֵתִי נַגְדִי תַמִּיד" (תהלים נא, ה) (נליא רזיא' דף ט ע"א טור ב ד"ה ותדע). **וכל אדם יברח ממחשבה שאינה הוגנת לפני המקום, ויעשה כל אשר בכוחו להטידה ממחשבתו ולשים מענייני לבו במחשבה הראויה לפני המקום** (יעליו חסידים' למחבר 'שבט מוסר' על ספר חסידים דף לח סימן קנא) ויתגבר לטהר את מחשבותיו בהדרגה כל פעם יותר ויותר עד שיזדככו (ינועם אלימלך' לרי אלימלך מליו ענסק פרשת כי תבא על הפסוק 'כי תכלה לעשר'), **כי זה ביד האדם למנוע את עצמו ומחשבותיו ותאוותיו בכל מה שירצה, וברשותו לקרבם ולרחקם כפי חפצו** (ישליה הקדוש' תורה שכתב פרשת ואתחנן ד"ה מצות תייו מתייג מצות).

וטוב שאדם יצייר במחשבתו את מזמור "לְמַנְצַח בְּנֵינִית מְזֻמֹּר שִׁיר" (תהלים סז, א) **בצורת המנורה, שהוא מסוגל מאוד לטהר את המחשבה** (יאור לשמים' לרי מאיר מאפסא פרשת תרומה על הפסוק 'וראה ועשה בתבניתם'). **וכן שיזכור תמיד ויהיה מורגל בפיו שמות האבות הקדושים 'אברהם יצחק ויעקב', שזה מסוגל לתיקון המחשבות שהיו קדושות.** וכפי שנרמזו בפיוט לראש השנה "לְהַקְסִיר מְכָשׁוֹל מִלֵּב הַעֲקוּב, לְהַזְכֵּר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב" (מתוך מוסף של יום א' לראש השנה תחילת ברכת קדושה של חזרת הש"ץ נוסח ספרד) (יאור לשמים' פרשת כי תשא על הפסוק 'וראה קראתי בשם' ד"ה עוד נ"ל ולחשוב). **וכן על ידי לימוד המשניות בסדר טהרות יכול האדם לטהר את עצמו ומחשבותיו** (מעבר יבוק' שפתי רנות פרק כט ד"ה על כן אשר). **ועוד יש סגולה לבטל הרהורים רעים על ידי שיחשוב האדם בליבו כאילו הוא עומד בתוך קודש הקדושים שבבית המקדש** (ואהרת הקדוש' לחד מקמאי סימן ח' והביאו בספר 'שבט מוסר'). **וכן יכול לטהר מחשבותיו על ידי שיכוון שם הויה בניקוד יְרָאָה כך 'יְהוָה' (יאמרי נועם' פרשת ויצא אות ג ד"ה 'או יאמר ויצא יעקב' על פי הספרים ועיי"ש טעם הדבר).**

ועוד דרך להביא את האדם לטהרת המחשבה, הוא שיאמר שלושה פסוקים שראשי התיבות בהם יוצא 'עלם' והוא שם קדוש הממונה על המחשבה ואלו הם הפסוקים "עָרַב עֲבָדְךָ לְטוֹב אֵל יַעֲשֶׂקְךָ יְדָיִם" (תהלים קיט, קכב), "לֵב טָהוֹר בָּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן חִדָּשׁ בְּקִרְבִּי" (תהלים נא, יב) "מִפְקֹדֶיךָ אֲתַבְּנֶנּוּ עַל כֵּן שְׁאֵתִי כָּל אֶרֶץ שְׂקָר" (תהלים קיט, קד). **וכן יאמר ששה פסוקים שראשי התיבות בהם יוצא 'טפספיה' והוא שמו של השר הרוחני הממונה על המחשבה ואלו הם "טוֹב אֶתָּה וּמְטִיב לְמַדְנֵי חֻקֶיךָ" (תהלים קיט, סח) "סִנְיָה הָאֵר בְּעֲבָדְךָ וְלַמַּדְנֵי אֶת חֻקֶיךָ" (תהלים קיט, קלה) "טוֹב טַעַם וְדַעַת לְמַדְנֵי כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הִתְאַמְנִיתִי" (תהלים קיט, סו) "פְּדַנִּי מֵעֲשֶׂק אֲדָם וְאֶשְׁמְרָה פְּקוּדֶיךָ" (תהלים קיט, קלד) "יְבִאוּנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה כִּי תוֹרַתְךָ שְׁעִשְׂעִי" (תהלים קיט, עז) "תְּהַבִּינִי וְאֶצְרָה תּוֹרַתְךָ וְאֶשְׁמְרָנָה בְּכָל לֵב" (תהלים קיט, לד) (נפש חיים' לרי חיים פאלאגי ע"ה אות לד ד"ה עוד לטהר המחשבות).**

ועוד על מנת להינצל ממחשבות רעות, מועיל מאוד אם יהרהר האדם בשם 'קר"ע שט"ן' (פירושי' להחיד"א על אבות דרבי נתן פרק טז סוף ד"ה 'והיה יושב ביניהם' בשם 'שושן סודות', ידבש לפי להחיד"א מערכת ה' אות ט) **כאשר כל האותיות מנוקדות בניקוד שָׁוָא** (פלא יועץ' לרי אליעזר פאפו ערך מחשבה ד"ה והן אמת), **ששתי התיבות 'קר"ע שט"ן' יוצאות במטריא 'תשכח' עם הכולל, וזו סגולה לשכוח מחשבות רעות** (נפש חיים' לרי חיים פאלאגי ערך ה' אות ל). **ויאמר את הפסוק "אֵשׁ תִּמְיֵד תּוֹקֵד עַל הַמְּזַבֵּחַ לֹא תִקָּח" (ויקרא ו, ה) וכן את הפסוק "סַעֲפִים שְׁאֵתִי וְתוֹרַתְךָ אֶהְבֵּתִי" (תהלים קיט, קיג) ואז יעביר את יד מימיו על מצחו שלש פעמים ויועיל בעזרת ה' יתברך, ובלבד שישתדל בעצמו לסלק ממחשבתו הרהורים רעים** (פלא יועץ' ערך מחשבה ד"ה והן אמת). **וכן טוב לעסוק במסכת 'מכות' שהיא גמטריא 'הרהורים' ומסוגלת לבטל הרהורים רעים** (ידבש לפי להחיד"א מערכת ה' אות ט כפי שקיבל מקובל זקן). **ועל ידי טהרת המחשבה יזכה האדם לעתיד לבוא לעטרה בראשו כפי שאמרו רבותינו 'צדיקים יושבין ועטרותיהם בראשיהם'** (ראה גמי ברכות דף יז ע"א בשם רב), **כי על ידי שהוא טיהר בחייו את המוח שבראשו ונהיתה השכינה מתעטרת עליו, כך יזכה גם לעתיד לבוא** (נפש חיים' לרי חיים פאלאגי מערכת ע' אות כז בשם 'יראשית חכמה') **כי יהי רצון.**

<p>לחלצה ושמייה של: ינון בן שרית הי"ו עומרי בן שרית הי"ו</p>		<p>ניתן לקבל את העלון בדוא"ל מידי שבוע, נא לשלוח בקשה לכתובת הבאה: alon.torat.haim@gmail.com</p> <p>ניתן ליצור קשר לתרומות עבור העלון וכן הנצחות והקדשות בדוא"ל הנ"ל או בטלפון נייד: 052-7675932 תזכור למצוות!</p>		<p>העלון לעילוי נפש רוח ונשמה של הילד מרדכי בן מרים ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.</p>	
<p>העלון לרפואת פינחס בן אסתר הי"ו</p>		<p>העלון לעילוי נפש רוח ונשמה של עובדיה בן רחל ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.</p>		<p>העלון לעילוי נפש רוח ונשמה של צחק בן יהודית ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.</p>	
<p>נא להתפלל לרפואה שלמה של הילדה מעייני בת נעמי קרו תחי' שתחזור לביתה בריאה ושלמה!</p>		<p>העלון מופץ לרפואת מוריה בת רחל רולנדה הי"ו</p>		<p>העלון לעילוי נפש רוח ונשמה של עמיתאל בן אסתר ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.</p>	
<p>העלון גם לחלצת סופי בת אליזבתה הי"ו ליאת בת סופי הי"ו מעייני בת ליאת הי"ו</p>		<p>העלון גם לרפואה של יפעת לאה בת שפתה הי"ו</p>		<p>העלון גם לעילוי נפש רוח ונשמה של אסתר בת מרים ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.</p>	
<p>העלון גם לחלצת וברכה של שמואל בן אולנה הי"ו גנייה אסתר בת שרה בתיה הי"ו</p>		<p>העלון גם לרפואה של ר' פנחס בן סימני סימנה הי"ו</p>		<p>העלון גם לעילוי נפש רוח ונשמה של בת שרה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.</p>	
<p>העלון גם לחלצת וברכה של משה בן מרים הי"ו אנה בת רוזה הי"ו וכל בני משפחתם</p>		<p>העלון גם לרפואה של אורי הכהן בן פרומא הי"ו</p>		<p>העלון גם לעילוי נפש רוח ונשמה של אברהם אהרון בן מרים ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.</p>	
<p>העלון מופץ ליווג הנון של ניר בן יהודית מרים הי"ו וחזרה בשבחה ותחנוני עם בת ישראל כשרה של יניב בן יהודית מרים הי"ו וכן חזרה בשבחה לשלמה בתוך אבות התורה והתפוצות גיא בן יהודית מרים הי"ו</p>		<p>העלון גם לרפואה של דוד בן פינחה הי"ו</p>		<p>העלון גם לעילוי נפש רוח ונשמה של אבישולם בן רות ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.</p>	

